

III

(Alte acte)

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

DECIZIA AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

NR. 394/11/COL

din 14 decembrie 2011

de modificare, pentru a optzeci și treia oară, a normelor de procedură și de fond privind ajutorul de stat, prin introducerea unui nou capitol privind aplicarea, de la 1 ianuarie 2012, a normelor privind ajutorul de stat pentru a sprijini măsurile în favoarea băncilor, în contextul crizei financiare

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE („AUTORITATEA”),

întrucât:

În temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, Autoritatea emite comunicări sau orientări privind aspectele tratate în Acordul privind SEE, în cazul în care acordul respectiv sau Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție prevede în mod expres acest lucru sau în cazul în care Autoritatea îl consideră necesar,

La 1 decembrie 2011 Comisia Europeană a adoptat o comunicare privind aplicarea, începând cu 1 ianuarie 2012, a normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor de sprijin în favoarea băncilor, în contextul crizei financiare ⁽¹⁾,

Această comunicare are relevanță și pentru Spațiul Economic European,

Aplicarea uniformă a normelor SEE în materie de ajutoare de stat trebuie asigurată pe tot teritoriul Spațiului Economic European, în conformitate cu obiectivul de omogenitate stabilit la articolul 1 din Acordul privind SEE,

În conformitate cu punctul II din titlul „GENERALITĂȚI” de la pagina 11 din anexa XV la Acordul privind SEE, Autoritatea, după consultarea Comisiei, trebuie să adopte acte corespunzătoare celor adoptate de Comisia Europeană,

Autoritatea a consultat Comisia Europeană și statele AELS pe această temă prin scrisori date la 2 decembrie 2011,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Orientările privind ajutorul de stat se modifică prin introducerea unui nou capitol privind aplicarea, de la 1 ianuarie 2012, a normelor privind ajutorul de stat pentru a sprijini măsurile în favoarea băncilor, în contextul crizei financiare.

Noul capitol este prevăzut în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Numai textul în limba engleză al deciziei este autentic.

Adoptată la Bruxelles, 14 decembrie 2011.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere

Oda Helen SLETNES
Președinte

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Membru al Colegiului

⁽¹⁾ JO C 356, 6.12.2011, p. 7.

ANEXĂ

APLICAREA, DE LA 1 IANUARIE 2012, A NORMELOR PRIVIND AJUTORUL DE STAT PENTRU A SPRIJINI MĂSURILE ÎN FAVOAREA BĂNCILOR, ÎN CONTEXTUL CRIZEI FINANCIARE**1. Introducere**

- (1) Din toamna anului 2008, când a început criza financiară mondială, Autoritatea AELS de Supraveghere (denumită în continuare „Autoritatea”) a adoptat patru seturi de orientări ⁽¹⁾ care prevăd orientări detaliate cu privire la criteriile de compatibilitate a sprijinului acordat de stat instituțiilor financiare ⁽²⁾ cu cerințele prevăzute la articolul 61 alineatul (3) litera (b) din Acordul privind Spațiul Economic European (denumit în continuare „Acordul privind SEE”). Capitolele orientărilor în cauză se referă la aplicarea normelor privind ajutorul de stat măsurilor adoptate în legătură cu instituțiile financiare, în contextul crizei financiare globale actuale ⁽³⁾ (denumite în continuare „Orientările privind sectorul bancar”); recapitalizarea instituțiilor financiare în contextul actualei crize financiare: limitarea ajutorului la minimumul necesar și garanții împotriva denaturărilor nejustificate ale concurenței ⁽⁴⁾ („Orientările privind recapitalizarea”), tratarea activelor depreciate în sectorul bancar din SEE ⁽⁵⁾ (denumite în continuare „Orientările privind activele depreciate”) și revenirea la viabilitate și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar, în contextul crizei actuale, în temeiul normelor privind ajutorul de stat ⁽⁶⁾ (denumite în continuare „Orientările privind restructurarea”). Trei dintre cele patru orientări menționate anterior, respectiv cele privind sectorul bancar, recapitalizarea și activele depreciate, stabilesc condițiile prealabile care trebuie îndeplinite pentru a se asigura compatibilitatea principalelor tipuri de asistență acordată de statele AELS – garanții pentru pasive, recapitalizări și măsuri de salvare a activelor – în timp ce Orientările privind restructurarea detaliază caracteristicile specifice pe care trebuie să le aibă un plan de restructurare (sau de viabilitate) în contextul specific al ajutorului de stat acordat băncilor, în contextul crizei, în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (b) din Acordul privind SEE.
- (2) La 2 martie 2011, Autoritatea a adoptat un al cincilea set de orientări privind aplicarea, de la 1 ianuarie 2011, a normelor privind ajutorul de stat pentru a sprijini măsurile în favoarea băncilor, în contextul crizei financiare ⁽⁷⁾ („Orientările privind prelungirea”). Orientările privind prelungirea au extins durata de aplicare a Orientărilor privind restructurarea – singurele din cele patru orientări cu o dată specifică de încetare a valabilității – până la 31 decembrie 2011. Autoritatea a indicat de asemenea în Orientările privind prelungirea că aceasta considera în continuare că cerințele pentru autorizarea ajutorului de stat în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (b) din Acordul privind SEE, care permite în mod excepțional acordarea de ajutor pentru remedierea unei perturbări grave a economiei unui stat membru sau a unui stat AELS, sunt îndeplinite și că Orientările privind sectorul bancar, recapitalizarea și activele depreciate vor rămâne în vigoare pentru a oferi îndrumări privind criteriile de compatibilitate a ajutorului acordat băncilor în contextul crizei, în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (b) din Acordul privind SEE.
- (3) Agravarea tensiunilor de pe piețele datoriilor suverane înregistrată în 2011 a plasat sectorul bancar din SEE sub o presiune crescândă, în special în ceea ce privește accesul la piețele de finanțare la termen. „Pachetul de măsuri bancare” convenit de șefii de stat sau de guvern cu ocazia reuniunii din 26 octombrie 2011 ⁽⁸⁾ are drept obiective restabilirea încrederii în sectorul bancar prin oferirea de garanții pentru finanțările pe termen mediu și crearea unei rezerve de capital temporare în proporție de 9% din capitalul propriu și care să fie constituită din capital cu cea mai bună cotație, după estimarea valorii de piață a expunerii la riscul datoriilor suverane. În pofida acelor măsuri, Comisia consideră că cerințele pentru aprobarea unui ajutor de stat conform articolului 61 alineatul (3) litera (b) vor fi în continuare îndeplinite și după sfârșitul anului 2011.
- (4) Prin urmare, Orientările privind sectorul bancar, recapitalizarea și activele depreciate vor rămâne în vigoare și după 31 decembrie 2011. În aceeași ordine de idei, domeniul de aplicare în timp a Orientărilor privind restructurarea se prelungește după data de 31 decembrie 2011 ⁽⁹⁾. Autoritatea va monitoriza situația de pe piețele financiare și va lua măsuri în vederea elaborării unor norme pe termen mai lung în materia ajutoarelor de stat acordate pentru salvarea și restructurarea băncilor, în baza articolului 61 alineatul (3) litera (b) din Acordul privind SEE, de îndată ce condițiile de piață o permit.

⁽¹⁾ Orientări privind aplicarea și interpretarea articolelor 61 și 62 din Acordul privind SEE și a articolului 1 din Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție („Orientările privind ajutorul de stat”), adoptate și emise de Autoritate la 19 ianuarie 1994, publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (denumit în continuare „JO”) L 231 din 3.9.1994, p. 1 și Suplimentul SEE nr. 32, 3.9.1994, p. 1. Orientările au fost modificate la 2.3.2011. Versiunea actualizată a Orientărilor privind ajutorul de stat este publicată pe site-ul web al Autorității: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽²⁾ Din considerente de natură practică pentru cititor, în prezentul document, instituțiile financiare sunt denumite simplu „bănci”.

⁽³⁾ Disponibile la adresa: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16604&1=1>

⁽⁴⁾ Disponibile la adresa: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16015&1=1>

⁽⁵⁾ Disponibile la adresa: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16585&1=1>

⁽⁶⁾ Disponibile la adresa: <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VIII---Return-to-viability-and-the-assessment-of-restructuring-measures-in-the-financial-sector.pdf>

⁽⁷⁾ Disponibile la adresa: <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VIII---Financial-Crisis-Guidelines-2011.pdf>

⁽⁸⁾ Declarație a șefilor de stat sau de guvern din 26.10.2011, (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/125621.pdf).

⁽⁹⁾ În conformitate cu practica anterioară a Autorității, schemele existente sau noi de sprijinire a băncilor (indiferent de instrumentele de sprijin pe care le conțin: garanții, recapitalizări, lichidități, salvări ale activelor depreciate și altele) nu vor fi prelungete sau aprobate decât pentru o perioadă de șase luni, pentru a permite alte ajustări, după caz, la jumătatea anului 2012.

- (5) Pentru a facilita punerea în aplicare a pachetului de măsuri bancare și pentru a ține cont de evoluțiile în ceea ce privește profilul de risc al băncilor în raport cu momentul debutului crizei, este indicată clarificarea și actualizarea suplimentară a normelor în anumite privințe. Prezentele orientări indică modificările necesare cu privire la parametrii de compatibilitate pe care trebuie să îi îndeplinească ajutoarele de stat acordate băncilor în contextul crizei financiare, începând cu 1 ianuarie 2012. În special, prezentele orientări:
- (a) completează Orientările privind recapitalizarea, oferind îndrumări mai detaliate privind asigurarea unei remunerații adecvate a instrumentelor de capital care nu au o remunerare fixă;
  - (b) explică modul în care Autoritatea va efectua o evaluare proporțională a viabilității pe termen lung a băncilor în contextul pachetului de măsuri bancare precum și
  - (c) introduce o metodologie revizuită pentru a se asigura că comisioanele care trebuie plătite pentru garantarea datoriilor băncilor sunt suficiente pentru a limita la minimum ajutorul acordat, cu scopul de a garanta faptul că metodologia ia în considerare diferențierea mai mare din ultima vreme a spread-urilor swap-ului pe riscul de credit (CDS - *credit default swap*), precum și impactul spread-urilor CDS asupra statului AELS în cauză.

2. Prețurile și condițiile realizării recapitalizărilor de către stat

- (6) Orientările privind recapitalizarea oferă îndrumări generale privind stabilirea prețului pentru infuziile de capital. Aceste îndrumări sunt axate, în principal, pe instrumentele de capital care presupun o remunerare fixă.
- (7) Având în vedere modificările de reglementare și condițiile de piață în schimbare, Autoritatea prevede că infuziile de capital de stat se vor face mult mai frecvent în viitor sub forma unor acțiuni cu o remunerare variabilă. Se recomandă clarificarea normelor privind stabilirea prețului pentru infuziile de capital, având în vedere că astfel de acțiuni sunt remunerate sub formă de dividende și câștiguri de capital (nesigure), astfel încât este dificilă evaluarea directă *ex ante* a remunerării unor astfel de instrumente.
- (8) Prin urmare, autoritatea va evalua remunerarea acestor infuzii de capital pe baza prețului de emisiune al acțiunilor. Infuziile de capital ar trebui subscrise avându-se în vedere o reducere suficientă a prețului acțiunii (ajustat pentru a ține cont de „efectul de diluare”⁽¹⁾) cu puțin timp înainte de anunțarea infuziei de capital, astfel încât să se ofere asigurări rezonabile cu privire la primirea unei remunerații adecvate de către stat⁽²⁾.
- (9) Pentru băncile cotate la bursă, prețul de referință al acțiunilor ar trebui să fie prețul cotelat pe piață al acțiunilor cu drepturi echivalente celor asociate acțiunilor emise. Pentru băncile necotate, nu există un astfel de preț de piață, iar statele AELS trebuie să utilizeze o abordare de evaluare adecvată, bazată pe piață (inclusiv o abordare bazată pe raportul preț/beneficii pentru entități asemănătoare sau alte metodologii de evaluare general acceptate). Acțiunile trebuie subscrise prin aplicarea unei reduceri adecvate față de această valoare a pieței (sau bazată pe piață).
- (10) Dacă statele AELS subscriu acțiuni care nu conferă drepturi de vot, poate fi impusă o reducere mai substanțială, al cărei quantum trebuie să reflecte diferența de preț dintre acțiunile cu și cele fără drept de vot, în condițiile de piață existente.
- (11) Măsurile de recapitalizare trebuie să conțină stimulente adecvate pentru bănci de a renunța la ajutorul statului cât mai curând posibil. În ceea ce privește acțiunile cu remunerare variabilă, în cazul în care stimulentele pentru renunțarea la sprijinul statului sunt concepute într-o manieră care limitează potențialul de creștere pentru statul AELS, de exemplu prin emiterea de warante acționarilor preexistenți pentru a le permite să răscumpere acțiunile nou emise de la stat, la un preț care presupune o rentabilitate anuală rezonabilă pentru stat, se impune o reducere mai mare a prețului acțiunilor pentru a compensa potențialul de creștere limitat.
- (12) Întotdeauna, quantumul reducerii trebuie să reflecte volumul infuziei de capital în raport cu capitalul de bază de rang 1 existent. O nevoie de capital mai mare în raport cu capitalul existent este un indiciu al existenței unui risc mai mare pentru stat și, prin urmare, se impune acordarea unei reduceri mai substanțiale.
- (13) Instrumentele hibride ar trebui, în principiu, să conțină un „mecanism alternativ de compensare prin cupoane”, prin intermediul căruia cupoanele care nu pot fi plătite în numerar să fie achitate statului sub forma unor noi acțiuni emise.
- (14) Autoritatea va continua să solicite statelor AELS să prezinte un plan de restructurare (sau o actualizare a planului de restructurare existent) în termen de șase luni de la data deciziei autorității prin care se autorizează ajutorul de salvare pentru orice instituție bancară care beneficiază de sprijin public sub forma unor măsuri de recapitalizare sau de salvare a activelor depreciate. În cazul în care o bancă a făcut obiectul unei decizii anterioare de ajutor pentru salvare în temeiul normelor privind compatibilitatea ajutoarelor acordate băncilor cu articolul 61 alineatul (3) litera (b) din Acordul privind SEE, ca parte a aceleiași operațiuni de restructurare sau nu, autoritatea poate solicita prezentarea planului de restructurare într-un termen de mai puțin de șase luni. Autoritatea va realiza o evaluare proporțională a

⁽¹⁾ „Efectul de diluare” poate fi cuantificat prin folosirea unor tehnici de piață general acceptate (de exemplu, TERP – *theoretical ex-rights price* – preț teoretic, fără exercitarea de drepturi).

⁽²⁾ Dacă statele AELS subscriu emisiunea de acțiuni, autoritatea emitentă trebuie să plătească o taxă de subscriere corespunzătoare.

viabilității pe termen lung a băncilor, luând în considerare toate elementele care oferă indicii cu privire la faptul că băncile pot fi viabile pe termen lung fără a fi necesară o restructurare importantă, în special în cazul în care deficitul de capital este legat, în principal, de o criză de încredere privind datoria suverană, în cazul în care infuzia de capital public se limitează la suma necesară pentru a compensa pierderile care rezultă din evaluarea la preț al pieței a obligațiunilor suverane ale părților contractante la Acordul privind SEE, deținute de bănci care, cu excepția acestor datorii, sunt viabile, precum și dacă analiza arată că băncile în cauză nu și-au asumat riscuri excesive prin achizițiile de datorii suverane.

3. Prețurile și condițiile garanțiilor de stat

- (15) Băncile pot beneficia de o garanție de stat pentru emiterea unor noi instrumente de datorie, fie că sunt garantate sau nu, cu excepția instrumentelor care pot fi considerate drept capital. Având în vedere că presiunea în ceea ce privește finanțarea băncilor este concentrată pe piețele de finanțare la termen, garanțiile de stat ar trebui, în general, să acopere numai datoriile cu o scadență între un an și cinci ani (șapte ani în cazul obligațiunilor garantate).
- (16) De la debutul crizei, stabilirea prețului garanțiilor de stat a fost corelată cu spread-ul median al CDS al beneficiarului pentru perioada 1 ianuarie 2007 - 31 august 2008. Acest preț a fost majorat începând cu 1 iulie 2010, pentru a reflecta mai bine profilul de risc al fiecărui beneficiar ⁽¹⁾.
- (17) Pentru a lua în considerare diferențierea mai accentuată din punct de vedere al riscului a spread-ului CDS al băncilor constatată în ultima vreme, respectiva formulă de stabilire a prețului ar trebui actualizată astfel încât să ia ca referință spread-ul median al CDS pe o perioadă de trei ani care să se încheie cu o lună înainte de acordarea garanțiilor. Întrucât creșterile spread-urilor CDS din ultimii ani sunt parțial generate de factori care nu sunt proprii băncilor în sine, în special tensiunile în creștere de pe piețele datoriilor suverane și o creștere globală a percepției riscului în sectorul bancar, formula ar trebui să izoleze riscul intrinsec al fiecărei bănci de modificările spread-urilor CDS ale statelor SEE și ale pieței în ansamblul său. De asemenea, formula ar trebui să reflecte faptul că garanțiile privind obligațiunile garantate expun garantul la un risc considerabil mai redus în raport cu garanțiile privind creanțele negarantate.
- (18) În conformitate cu principiile menționate la punctul 17, formula revizuită de stabilire a prețului prevăzută în anexă stabilește comisioanele minime de garantare care ar trebui să se aplice în cazul în care garanțiile de stat sunt acordate la nivel național, fără punerea acestora în comun între statele AELS. Autoritatea va aplica această formulă în cazul tuturor garanțiilor de stat pentru pasivele băncilor cu o scadență de un an sau mai mare, emise după 1 ianuarie 2012.
- (19) În cazul în care garanțiile acoperă pasive care nu sunt exprimate în moneda națională a garantului, ar trebui să se aplice o taxă suplimentară pentru acoperirea riscului valutar asumat de către garant.
- (20) Atunci când este necesar ca garanțiile să acopere datoriile cu o scadență de sub un an, autoritatea va continua să aplice actuala formulă de stabilire a prețului, care este prevăzută ca referință în apendice. Autoritatea nu va autoriza garanții privind datorii cu o scadență de mai puțin de trei luni, cu excepția cazurilor excepționale în care astfel de garanții sunt necesare pentru asigurarea stabilității financiare. În astfel de cazuri, autoritatea va evalua remunerarea adecvată luând în considerare necesitatea unor stimulente corespunzătoare pentru renunțarea la sprijinul statului cât mai curând posibil.
- (21) În cazul în care statele AELS decid să instituie acorduri de grupare a garanțiilor privind pasivele băncilor, autoritatea va revizui orientările sale în mod corespunzător, pentru a se asigura, în special, că se acordă pondere spread-urilor CDS ale statelor AELS numai în măsura în care acestea sunt relevante.
- (22) Pentru a permite autorității să evalueze aplicarea în practică a formulei revizuite de stabilire a prețului, în cazul notificării unor scheme de garantare noi sau prelungite, statele AELS ar trebui să precizeze un comision orientativ pentru ca fiecare bancă eligibilă să beneficieze de aceste garanții, care să se bazeze pe o aplicare a formulei care ia în considerare datele recente de pe piață. De asemenea, statele AELS ar trebui să comunice autorității, în termen de trei luni de la emiterea efectivă a obligațiunilor garantate, comisionul de garantare real aplicat în raport cu fiecare emitere de obligațiuni garantate.

⁽¹⁾ A se vedea documentul de lucru al Direcției Generale Concurență din 30.4.2010 privind aplicarea normelor de ajutor de stat schemelor de garanții guvernamentale pentru acoperirea datoriilor băncilor emise după 30.6.2010 (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/studies_reports/phase_out_bank_guarantees.pdf).

Apendice

Garanții privind datoriile cu o scadență de peste un an

Comisionul de garantare ar trebui să fie cel puțin egal cu suma dintre:

- 1) un comision de bază de 40 de puncte de bază; și
- 2) un comision bazat pe risc egal cu produsul dintre 40 de puncte de bază și un indicator de risc compus din (i) jumătate din raportul dintre spread-ul median al CDS cu rang prioritar la cinci ani al beneficiarului, pentru ultimii trei ani care iau sfârșit cu o lună înainte de data emiterii obligațiunii garantate, și valoarea mediană a indicelui iTraxx Europe Senior Financials pe cinci ani de-a lungul aceleiași perioade de trei ani, plus (ii) jumătate din raportul dintre spread-ul median al CDS cu rang prioritar la cinci ani al tuturor statelor SEE și spread-ul median al CDS cu rang prioritar la cinci ani al statului AELS care acordă garanția, de-a lungul aceleiași perioade de trei ani.

Formula pentru comisionul de garantare poate fi exprimată astfel:

$$\text{Comision} = 40 \text{ puncte de bază} \times (1 + (1/2 \times A/B) + (1/2 \times C/D))$$

unde A reprezintă spread-ul median al CDS cu rang prioritar la cinci ani al beneficiarului, B reprezintă valoarea mediană a indicelui iTraxx Europe Senior Financials pe cinci ani, C reprezintă spread-ul median al CDS cu rang prioritar la cinci ani al tuturor statelor SEE, iar D reprezintă spread-ul median al CDS cu rang prioritar la cinci ani al statului AELS care acordă garanția.

Valorile mediane sunt calculate pentru o perioadă de trei ani care ia sfârșit cu o lună înainte de emiterea obligațiunii garantate.

În cazul garanțiilor pentru obligațiuni garantate, comisionul de garantare nu poate ține cont decât de jumătate din comisionul bazat pe risc calculat în conformitate cu punctul (2) de mai sus.

Băncile care nu dispun de date reprezentative privind CDS

Pentru băncile care nu dețin date privind CDS sau care nu dispun de date reprezentative în acest sens, dar care au rating de credit, ar trebui dedus un spread echivalent pe baza valorii mediane a spread-urilor CDS la cinci ani în cadrul aceleiași perioade eșantion pentru categoria de rating a băncii în cauză, pe baza unui eșantion reprezentativ de bănci mari din statele SEE. Autoritatea de supraveghere va evalua dacă datele privind CDS pentru o bancă sunt reprezentative.

Pentru băncile care nu dețin date privind CDS și nu au rating de credit, ar trebui dedus un spread CDS echivalent pe baza valorii mediane a spread-urilor CDS la cinci ani în cadrul aceleiași perioade eșantion pentru categoria de rating cea mai scăzută⁽¹⁾, pe baza unui eșantion reprezentativ de bănci mari din statele SEE. Spread-ul CDS calculat pentru această categorie de bănci poate fi adaptat pe baza unei evaluări prudențiale.

Autoritatea va stabili eșantioanele reprezentative de bănci importante din statele SEE.

Garanții privind datoriile cu o scadență de mai puțin de un an

Întrucât spread-urile CDS ar putea să nu reprezinte indicatori adecvați ai riscului de credit în ceea ce privește datoriile cu o scadență de sub un an, comisionul de garantare pentru astfel de datorii ar trebui să fie cel puțin egal cu suma dintre:

- 1) un comision de bază de 50 de puncte de bază; și
- 2) un comision bazat pe risc egal cu 20 de puncte de bază pentru băncile cu ratingul de A+ sau A, 30 de puncte de bază pentru băncile cu ratingul de A- sau 40 de puncte de bază pentru băncile cotate sub A- sau fără rating.

⁽¹⁾ Cea mai scăzută categorie de rating care este analizată este A, întrucât nu există suficiente date disponibile pentru categoria de rating BBB.